

34-1220-41
โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ที่ใช้วิธีสกายไลน์ฟรอนทัล
เพื่อการวิเคราะห์โครงสร้างโดยใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์

นาย สุภัทร์ อุกัยวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2532

ISBN 974-576-126-5

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

015429

i 10301720

A SKYLINE FRONTAL SOLVER MICROCOMPUTER PROGRAM
FOR STRUCTURAL FINITE ELEMENT ANALYSIS

Mr. Supat Uthaiwat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering
Department of Civil Engineering
Graduate School
Chulalongkorn University

1989

ISBN 974-576-126-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ที่ใช้วิธีสลายลายแฟรอนทัล เพื่อการ
วิเคราะห์โครงสร้างโดยใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์
โดย นาย สุภัทร์ อุทัยวัฒน์
ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเดช รัชตโพธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชรวิชัย) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. เอกสิทธิ์ ลิ้มสุวรรณ) ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเดช รัชตโพธิ์) อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. เภสัชาน ลักคณะประสิทธิ์) กรรมการ

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณ เทพชาตรี) กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้จัดทำ : โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ที่ใช้วิธีสลายนัฟรอนท์เพื่อการวิเคราะห์โครงสร้างโดยใช้ไฟไนต์เอเลเมนต์ (A SKYLINE FRONTAL SOLVER MICROCOMPUTER PROGRAM FOR STRUCTURAL FINITE ELEMENT ANALYSIS) อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.เริงเตง่า รัชต์โพธิ์, 226 หน้า.

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์โครงสร้างโดยใช้ไฟไนต์เอเลเมนต์ (Finite Element) ด้วยวิธีสลายนัฟรอนท์ (Frontal Skyline Method) ซึ่งเป็นการพัฒนาวิธีฟรอนท์ (Frontal Method) กับการเก็บสัมประสิทธิ์ของสตีฟเฟิลเมตริกซ์แบบสลายนั (Compact Skyline Storage) วิธีนี้เป็นการใช้หน่วยความจำหลักให้มีประโยชน์มากที่สุด ซึ่งทำให้สามารถวิเคราะห์โครงสร้างขนาดใหญ่ที่มีจุดต่อมาก ๆ ได้ และอาจทำให้ช่วยลดเวลาในการทำงาน

วิธีสลายนัฟรอนท์นั้น เป็นการรวม (Assemble) สัมประสิทธิ์ของสตีฟเฟิลเมตริกซ์และเวกเตอร์ของแรง (Load Vector) เข้ามาทีละชิ้นส่วนจนเต็มเนื้อที่หน่วยความจำหลัก โดยเก็บค่าสัมประสิทธิ์ของสตีฟเฟิลเมตริกซ์แบบสลายนั แล้วจึงทำการกำจัด (Reduce) ค่าระดับชั้นความเสรี (Degree of Freedom) ของข้อที่ไม่ได้ต่อกับชิ้นส่วนที่ยังไม่ได้ทำการรวมโดยใช้วิธีการกำจัดของเกาส์ (Gauss Elimination) ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าการเคลื่อนที่ข้อ (Nodal Displacement) และค่าความเค้น (Stress) ภายในชิ้นส่วน

โปรแกรมที่เขียนขึ้นในการวิจัยนี้ใช้ภาษาเบสิก (Microsoft QuickBASIC 4.0) โดยสามารถเลือกชิ้นส่วนตัวอย่าง 4 ชนิด ดังนี้คือ

- ชิ้นส่วนชนิดความเค้นในระนาบ (Plane Stress Element)
- ชิ้นส่วนชนิดความเครียดในระนาบ (Plane Strain Element)
- ชิ้นส่วนชนิดแผ่นบางรับแรงดัด (Plate Bending Element)
- ชิ้นส่วนชนิดลูกบาศก์ (Brick Element)

สำหรับชิ้นส่วนตัวอย่างชนิด ก. ข. และ ค. เป็นชิ้นส่วนไอโซพาราเมตริกเชิงเส้น (Linear Isoparametric Element, Q4) และชิ้นส่วนไอโซพาราเมตริกกำลังสอง (Quadratic Isoparametric Element, Q8) สำหรับชิ้นส่วนตัวอย่างชนิด ง. เป็นชิ้นส่วนไอโซพาราเมตริกเชิงเส้น

ในงานวิจัยนี้ได้เลือกชิ้นส่วนไอโซพาราเมตริกเชิงเส้นชนิดความเค้นในระนาบเป็นชิ้นส่วนที่ใช้แสดงพฤติกรรมของผนังต้านแรงเฉือน จากตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาพบว่า การเพิ่มขนาดหน่วยความจำหลักจะมีผลทำให้เวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์ลดลง

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2531

ลายมือชื่อนิสิต *[Signature]*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *[Signature]*

SUPAT UTHAIWAT : A SKYLINE FRONTAL SOLVER MICROCOMPUTER PROGRAM FOR STRUCTURAL FINITE ELEMENT ANALYSIS. THESIS ADVISOR : ASSI.PROF. ROENGDEJA RAJATABHOTHI, Ph.D. 226 PP.

This research presents a skyline frontal solver microcomputer program for structural finite element analysis. A frontal-skyline method is presented which allows for compact skyline storage while using the frontal method. This method shows a more efficient use of the available core storage that can be used to analyse structures that have many nodes. This in turn could lead to saving in execution time.

The frontal process assembles coefficients of element stiffness matrices and load vectors, and simultaneously reduces those degrees of freedom of nodes which are unconnected with nodes of elements not yet assembled by Gauss elimination. The frontal-skyline method makes use of this basic frontal procedure but allows the front to increase in size whenever core storage is available. For these large fronts which can now include many fully assembled equations, the matrix is placed in compact skyline storage. The results obtained are nodal displacements and element stresses.

Four types of linear (Q4) and quadratic (Q8) isoparametric structural finite elements can be solved by this computer program which is written in Microsoft QucikBASIC 4.0 language:

- Plane Stress Element (Q4, Q8)
- Plane Strain Element (Q4, Q8)
- Plate Bending Element (Q4, Q8)
- Brick Element (Q4)

The linear isoparametric element is selected as elements for shear wall behavior representation. The cases studied in this research show that increasing the size of core storage leads to saving in the execution time.

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2531

ลายมือชื่อนิสิต *[Signature]*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *[Signature]*

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้เขียนกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเดช ราชโตไทย์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้และคำปรึกษาแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างมากในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนได้ให้ความกรุณาตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จเรียบร้อย

ผู้เขียนกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อันประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร. เอกสิทธิ์ ลิ้มสุวรรณ ศาสตราจารย์ ดร. ปิณฑาน ลักคุณะประสิทธิ์ และศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณ เทพชาตรี ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเรียบร้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูป.....	ญ
สัญลักษณ์.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความนำ.....	1
1.2 ความเป็นมาของปัญหา.....	2
1.3 ภูมิหลังงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
1.4 สมมุติฐานในการวิจัย.....	4
1.5 วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์.....	4
1.6 วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย.....	9
บทที่ 2 วิธีสกายไลน์ฟรอนทัล (Frontal Skyline Method)	
2.1 ความนำ.....	12
2.2 วิธีฟรอนทัล (Frontal Method).....	12
2.3 วิธีเก็บสตีเฟเนสมetriกแบบสกายไลน์ (Skyline Storage)....	14
2.4 วิธีจัดเรียงลำดับชิ้นส่วน (Element Ordering Scheme).....	20
2.5 วิธีสกายไลน์ฟรอนทัลในการประยุกต์กับไมโครคอมพิวเตอร์.....	21
บทที่ 3 โปรแกรมคอมพิวเตอร์	
3.1 ความนำ.....	31
3.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์.....	31

	3.3 การทำงานของโปรแกรม.....	32
บทที่ 4	ตัวอย่างการวิเคราะห์	
	4.1 ความนำ.....	40
	4.2 ตัวอย่างที่ 1.....	40
	4.3 ตัวอย่างที่ 2.....	57
	4.4 ตัวอย่างที่ 3.....	60
	4.5 ตัวอย่างที่ 4.....	64
บทที่ 5	วิจารณ์และสรุปผลการวิจัย	
	5.1 เกี่ยวกับความถูกต้องของผลลัพธ์.....	71
	5.2 เกี่ยวกับเวลา.....	72
	5.3 เกี่ยวกับเนื้อหาที่หน่วยความจำหลักของเครื่องและหน่วยความจำสำรอง ในแผ่นจานแม่เหล็ก.....	72
	5.4 สรุป.....	73
	เอกสารอ้างอิง.....	74
	ภาคผนวก ก..... (รายละเอียดโปรแกรม).....	76
	ภาคผนวก ข..... (การป้อนข้อมูล).....	213
	ประวัติการศึกษา.....	226

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	เปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนขนาดหน่วยความจำหลัก (จากตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ก).....	49
ตารางที่ 4.2 ก	เปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนขนาดหน่วยความจำหลัก (จากตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ข).....	51
ตารางที่ 4.2 ข	เปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนขนาดหน่วยความจำหลัก (จากตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ข เรียงลำดับชั้นส่วนใหม่).....	53
ตารางที่ 4.3	แสดงเปรียบเทียบผลของการจัดเรียงลำดับชั้นส่วน (จากตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ข).....	55
ตารางที่ 4.4	เปรียบเทียบเวลาการทำงานเมื่อโปรแกรมเป็นภาษาเครื่อง (จากตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ข).....	56
ตารางที่ 4.5	เปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนขนาดหน่วยความจำหลัก (จากตัวอย่างที่ 2 รูปที่ 4.2).....	59
ตารางที่ 4.6	เปรียบเทียบผลที่ได้ระหว่างชั้นส่วนชนิด Q4 และ Q8 (จากตัวอย่างที่ 3).....	63
ตารางที่ 4.7 ก	เปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนขนาดหน่วยความจำหลัก (จากตัวอย่างที่ 4 รูปที่ 4.4).....	67
ตารางที่ 4.7 ข	เปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนขนาดหน่วยความจำหลัก (จากตัวอย่างที่ 4 รูปที่ 4.4 เรียงลำดับชั้นส่วนใหม่).....	68
ตารางที่ 4.8	แสดงผลจากตัวอย่างที่ 4 รูปที่ 4.5.....	70

สารบัญรูป

		หน้า
รูปที่ 1.1	แสดงรูปร่างชิ้นส่วน.....	10
รูปที่ 2.1	ตัวอย่างวิธีพرونท์.....	13
รูปที่ 2.2 ก	สติฟเนสเมตริกซ์ของโครงสร้าง.....	16
รูปที่ 2.2 ข	สติฟเนสเมตริกซ์ของโครงสร้างเมื่อกำหนดหมายเลขข้อเพื่อประหยัด หน่วยความจำ.....	17
รูปที่ 2.2 ค	สติฟเนสเมตริกซ์ของโครงสร้างเมื่อกำหนดหมายเลขข้อเพื่อความ สะดวกในการป้อนข้อมูล.....	18
รูปที่ 2.2 ง	สติฟเนสเมตริกซ์ของโครงสร้างด้วยการจัดเรียงลำดับค่าระดับชั้น ความเสรีใหม่.....	19
รูปที่ 2.3	แผนภูมิแสดงขั้นตอนก่อนทำพرونท์.....	28
รูปที่ 2.4	แสดงสติฟเนสเมตริกซ์ในแต่ละเชกเมนต์.....	29
รูปที่ 2.5	แสดงการจัดเรียงใหม่ของสติฟเนสเมตริกซ์จากตัวอย่างรูปที่ 2.4..	30
รูปที่ 3.1	แผนภูมิแสดงการทำงานของโปรแกรม.....	35
รูปที่ 3.2	แผนภูมิแสดงการทำงานใน SOLUTION MODE.....	36
รูปที่ 3.3 ก	แผนภูมิแสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมย่อย STIFF, LFORM, LB.....	37
รูปที่ 3.3 ข	แผนภูมิแสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมย่อย SOLVER.....	38
รูปที่ 3.3 ค	แผนภูมิแสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมย่อย SOLVER (ต่อ)..	39
รูปที่ 4.1 ก	ผนังต้านแรงเฉือน (ตัวอย่างที่ 1).....	45
รูปที่ 4.1 ข	ผนังต้านแรงเฉือน (ตัวอย่างที่ 1).....	46
รูปที่ 4.1 ค	แสดงหมายเลขเชกเมนต์ของแต่ละชิ้นส่วน (จากตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ข).....	47

รูปที่ 4.1 ง	แสดงลำดับหมายเลขชั้นส่วนและหมายเลขข้อที่ได้รับการจัดเรียงใหม่ (ตัวอย่างที่ 1 รูปที่ 4.1 ข).....	48
รูปที่ 4.2	ผนังต้านแรงเฉือนใช้ชั้นส่วนชนิด Q4 (ตัวอย่างที่ 2).....	58
รูปที่ 4.3 ก	แผ่นพื้น ชั้นส่วนชนิด Q4 (ตัวอย่างที่ 3).....	61
รูปที่ 4.3 ข	แผ่นพื้น ชั้นส่วนชนิด Q8 (ตัวอย่างที่ 3).....	62
รูปที่ 4.4	เขื่อน ชั้นส่วนชนิด Q4 (ตัวอย่างที่ 4).....	66
รูปที่ 4.5	เขื่อน ชั้นส่วนชนิดลูกบาศก์ (ตัวอย่างที่ 4).....	69
รูปที่ 7.1	แสดงสถานการณ์เชื่อมโยงของชั้นส่วน.....	221
รูปที่ 7.2	แสดงทิศทางสำหรับค่าที่เป็นบวกของน้ำหนักกระทำที่ข้อและการ เคลื่อนที่ที่ข้อ.....	222
รูปที่ 7.3	แสดงทิศทางสำหรับค่าที่เป็นบวกของน้ำหนักแผ่สม่ำเสมอ.....	223
รูปที่ 7.4	แสดงทิศทางสำหรับค่าที่เป็นบวกของน้ำหนักแผ่สม่ำเสมอ (ต่อ)....	224
รูปที่ 7.5	แสดงตำแหน่งความเค้นที่เกิดขึ้นของชั้นส่วนชนิดลูกบาศก์.....	225

สัญลักษณ์

- U_0 = พลังงานศักย์รวมของชิ้นส่วน
- σ = เวกเตอร์ของความเค้น ณ จุดใด ๆ ในชิ้นส่วน
- ϵ = เวกเตอร์ของความเครียด ณ จุดใด ๆ ในชิ้นส่วน
- u = การเคลื่อนที่ที่จุดใด ๆ ภายในชิ้นส่วน
- p = น้ำหนักของวัตถุต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร
- q = แรงกระทำที่ผิว
- N = เวกเตอร์ของฟังก์ชันพื้นฐาน
- r = เวกเตอร์ของการเคลื่อนที่ที่ผิว
- B = เมตริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดกับการเคลื่อนที่
- D = เมตริกซ์ความยืดหยุ่น
- K_0 = สติเฟเนสเมตริกซ์ของชิ้นส่วน
- F_0 = เวกเตอร์ของแรงของชิ้นส่วน
- r, s, t = พิกัดของชิ้นส่วน
- x, y, z = พิกัดของโครงสร้าง
- E = โมดูลัสความยืดหยุ่น
- v = อัตราส่วนพอยซง